

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ.
ПЕТКОВ

Членове: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА
полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ИВ. Х.А

в присъствието на прокурора п. П. Д.

като разгледа докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20246000600032 по описа за 2024 година

образувано по жалба на подсъдимия младши сержант Н. Й. Х. от военно формирование - С. против присъда № 1/01.02.2024 година по нохд 20236100200116 година на Военен съд – София.

С обжалваната присъда състав на Военен съд – София е признал подсъдимия младши сержант Н. Й. Х. за виновен в това, че на 27.07.2020 година в град В. с цел да набави за себе си имотна облага е възбудил заблуждение у Е. С. К. от град С. и с това му причинил имотна вреда в размер на 12 500 (дванадесет хиляди и петстотин лева), като случаят е маловажен и на основание чл. 78а ал. 1 от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание ГЛОБА в размер на 5 000 (пет хиляди) лева, като го е признал за невиновен и го е оправдал по първоначално внесеното обвинение по чл. 209 ал. 1 от НК. Съдът се е произнесъл и по веществените доказателства и разноските по делото.

Във въззивната жалба на подсъдимия и в допълнителни съображения към нея се сочат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на присъдата и за явна несправедливост на наложеното административно наказание глоба. Оспорва се изводът на съда, че подсъдимият е въвел умишлено в заблуждение пострадалия И. К. и с това му е причинил имотна вреда в размер на 12 500 лева. Сочи се още, че подсъдимият Х. е считал себе си за законен собственик на автомобила. Той бил закупил въпросния автомобил на изплащане, не е знаел английски език и е нямало как да знае, че не става собственик на закупената вещ. Смятайки, че е собственик е отишъл в КАТ – В., представил

документите на автомобила заедно с договора за закупуване и от там му издали голям и малък талон на негово име. Така у него било затвърдено убеждението, че той е собственик на лекия автомобил А.. Според защитата органите на „Пътна полиция“ – В. е трябвало да следят какви документи представя подсъдимият за регистрация. Защитата счита, че не е налице специалния умисъл у подсъдимия да въвежда в заблуждение пострадалия К., понеже ако не е била регистрацията в ОДМВР – В., подсъдимият е нямало как да продаде автомобила, понеже щеше да знае, че не е негов собственик. Искане се отменя на първоинстанционната присъда и постановяване на нова, с която подсъдимият Н. Й. Х. да бъде признат за невиновен и оправдан по обвинението по чл. 209 ал. 1 от НК

В съдебното заседание защитата на подсъдимия поддържа жалбата.

Прокурорът даде заключение, че жалбата е неоснователна и обжалваната присъда следва да бъде потвърдена.

Военно-апелативният съд провери изцяло правилността на присъдата и за да се произнесе взе предвид следното:

Първостепенният съд е приел за установена следната фактическа обстановка, а именно:

Подсъдимият младши сержант Н. Й. Х. бил приет на военна служба на 22.08.2006 г., като е служил до 26.09.2013 г. Отново е бил приет на военна служба на 02.09.2019 г. От 02.09.2019 г. служи във военно формирование - С..

На 26.03.2019 г., в К. В. подсъдимият мл. серж. Н. Й. Х. и представител на търговското дружество BMW Financial Services” /GB/ Limited сключили Договор №4 за покупко-продажбата на изплащане на лек автомобил марка „А.“, модел “.6” с рег. №W на К. В., рама №8. По силата на договора, фирма BMW Financial Services” /GB/ Limited предоставила автомобила за ползване на подсъдимия, който от своя страна се задължил да заплати авансово сумата от 1000 (хиляда) британски паунда, както и 46 месечни вноски от по 282.74 (двеста осемдесет и два) британски паунда, след което да придобие собствеността върху превозното средство.

В договора, сключен между подсъдимия и представителя на BMW Financial Services” /GB/ Limited изрично било упоменато, че автомобилът няма да стане собственост на Х., докато не извърши всички плащания, а дотогава автомобилът е собственост на търговското дружество, както и че до изплащането на всички месечни вноски Х. няма право да продава автомобила. Съгласно клаузите на договора мл. серж. Х. бил длъжен да държи автомобила в свое владение, да не го продава и да не допуска друго лице да придобива права над него, като при невнасяне на вноски се начислява лихва и търговското дружество запазва правото си да развали договора и да си върне предмета на договора-МПС. Било уговорено автомобилът да не напуска пределите на О. К. за повече от 30 дни, както и не повече от 60 дни годишно.

Подсъдимият мл. серж. Н. Х. заплатил първоначалната сума от 1000 (хиляда) британски паунда, както и две месечни вноски по 282.74 британски паунда, след което преустановил да изпълнява финансовите си задължения към дружеството - собственик на колата.

През месец април 2019 г. подсъдимият мл. серж. Х. се прибрал в Република България с автомобила, като до месец юли 2019 г. продължил да го ползва лично. След тази дата подсъдимият прекъснал контакти с BMW Financial Services” /GB/ Limited и предприел постъпки за регистрация на МПС пред органите на МВР.

На 25.07.2019 г. подсъдимият представил лек автомобил марка „А.“, модел „6“ с рама №8 в Сектор ПП при ОД-МВР – гр. В., ведно със заявления и декларации за регистрация в Република България на МПС-то, с приложени регистрационни табели на К. В. и документ за регистрация с № .К5, отразен в бланката, както и свидетелство за регистрация. В документа за регистрация с № .К5 било описано, че той е само свидетелство за регистрация и не е доказателство за собственост. В документа за английска регистрация на автомобила мл. серж. Х. бил посочен за регистриран пазач, т.е. владеец, съгласно българското законодателство.

Въпреки, че представените документи не легитимирали Х. като собственик на МПС – то, полицейските служители издали и връчили на същия свидетелство за регистрация на моторно превозно средство /част I и част II/ с вписано в него името му като собственик, както и български регистрационни табели /В. В../.

В средата на 2020 г. подсъдимият публикувал в интернет обява за продажба на лекия автомобил марка „А.“. В тази връзка с него се свързал свидетелят Е. С. К. от гр. С.. Двамата постигнали съгласие за покупко-продажба на автомобила, като мл. серж. Х. обяснил на свидетеля И. К., че МПС - то е закупено от него от А. и го продава поради финансови затруднения.

На 27.07.2020 г. в гр. В. двамата сключили договор за покупко-продажба за лек автомобил марка „А.“, модел „6“ с рег. № В. С. Нотариалната заверка на подписите била извършена от свидетеля К. Т. Г. - нотариус по заместване в Нотариална кантора при Нотариус Р. С., регистрирана с № 0... Подсъдимият мл. серж. Х. получил сумата от 12 500 (дванадесет хиляди и петстотин) лева от купувача свидетеля И. К. и му предал владението над автомобила.

На 28.07.2020 г. свидетелят И. К. отишъл в Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – С. за пререгистрация на автомобила, като там представил на полицейските служители предоставените му документи от подсъдимия Х., ведно с договора за покупко-продажба от 27.07.2020 г.

След извършена справка в информационните системи на МВР, полицейските служители установили, че лекият автомобил марка „А.“, модел „6“, с рама №8, се издирва от В., като е обявен за издирване от търговското дружество BMW Financial Services” /GB/ Limited. В тази връзка процесният автомобил бил задържан в ОД на МВР - С., където се намира и до настоящия момент.

Веднага след това свидетелят И. К. се обадил по телефона на подсъдимия и му обяснил, че колата марка „А.“, модел „6“, се издирва от Интерпол със заявител К. В.. Първоначално мл. серж. Х. отрекъл да знае нещо по случая и прекъснал разговора. По-късно се свързал със свидетеля И. К. и му признал, че превозното средство било взето на изплащане от б. фирма и тъй като не бил изпълнил финансовите си задълженията по договора към дружеството, явно това е причината за възникналите проблеми. Подсъдимият мл. серж. Х. обещал да му възстанови сумата за закупуване на автомобила.

На 02.09.2020 г. подсъдимият възстановил на свидетеля И. К. по банков път сумата от 13 100 (тринадесет хиляди и сто) лева, включваща заплатената от свидетеля К. сума за автомобила и стойността на направените от него разноски по прехвърляне на собствеността.

Приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. При така установените фактически положения съдът е направил законосъобразен извод, че подсъдимият е извършил деянието по чл.

Присъдата е обоснована, основният съд е анализирал всички събрани доказателства и е направил верни изводи. Налице са достатъчно доказателства, които са дали възможност на съда да оформи правилно вътрешно убеждение, което е отразено в мотивите.

Неоснователен е доводът, че подсъдимият е считал себе си за законен собственик на автомобила и поради това не е имал специалния умисъл да въвежда в заблуждение пострадалия И. К.. Главният довод на подсъдимия, че понеже не е знаел английски език и е нямало как да знае, че не става собственик на закупената вещ е несъстоятелен. Това негово твърдение се опровергава от обстоятелството, че същият е живял в О. К. за период от около три години, поради което е знаел в достатъчна степен английски език. По делото е била изпратена молба за правна помощ, във връзка с обстоятелствата по делото, до компетентните органи на О. К. В. и С. И.. Молбата е била изпълнена и на 25.05.2023 година е получен отговор от съответните компетентни власти. Заедно с отговора са получени и множество документи, които са били преведени и приложени към досъдебното производство (на л.л. 31 – 166 от том V-ти на ДП). На лист 109 и на л. 143 от изпратената документация е приложено копие от британското свидетелство за управление на моторно превозно средство на подсъдимия. Това обстоятелство категорично установява, че подсъдимият младши сержант Н. Х. е знаел английски език. В противен случай компетентните власти в О. К. не биха му издали СУМПС. Подсъдимият е имал достатъчно познания по този език, за да участва в гражданския оборот, да сключи договор за автомобила и първоначално да изпълнява клаузите по него, заплащайки първоначална вноска в размер на 1000 британски паунда, както и две месечни вноски в общ размер на 284.74 британски паунда, след което е преустановил плащането. Това обстоятелство се потвърждава и от показанията на свидетеля И. К., в частта им относно последвалите между него и подсъдимия разговори след задържането на автомобила. В тях младши сержант Х. е потвърдил, че автомобилът е лизингов и е изразил готовност да му върне парите за закупуването му. Ето защо основният съд законосъобразно е оценил твърденията на подсъдимия, че не е знаел английски език като негова защитна позиция. Подсъдимият е бил наясно, че сключването на договор за лизинг на лекия автомобил не го прави собственик. Обстоятелството, че служители в сектор „Пътна полиция“ на ОД на МВР – В. са издали малък и голям талон на автомобила, в който подсъдимият е вписан като собственик не е предмет на настоящото дело. Всички действия на подсъдимия по прехвърлянето на автомобила от подсъдимия на пострадалия сочат на умисъла на младши сержант Х. да възбуди и поддържа заблуждение у свидетеля К., че именно Х. е собственик на процесния автомобил, без последният да е такъв. Престъплението измама е било довършено в момента, в който пострадалият К. е извършил акт на имуществено разпореждане, а именно с предаването на сумата от 12 500 лева на подсъдимия.

Предвид факта, че дадената на подсъдимия сума, заедно с разноските по прехвърлянето е била изцяло възстановена на пострадалия И. К. основният съд правилно е квалифицирал деянието като маловажен случай и го е преквалифицирал по чл. 209 ал. 3 във връзка с ал. 1 от НК. В съответствие с това е съдът е оправдал подсъдимия младши сержант Н. Х. по първоначалното обвинение по чл. 209 ал. 1 от НК.

При квалификация на деянието по чл. 209 ал. 3 от НК приложението на чл. 78а от НК с освобождаване на подсъдимия от наказателна отговорност и налагането му на административно наказание ГЛОБА е задължително. Това е така, понеже законът предвижда наказание до една година лишаване от свобода или пробация.

Неоснователен е доводът на подсъдимия и защитника му, че налагането на максималния размер на административното наказание ГЛОБА е явно несправедливо. Въпреки маловажния случай на престъплението измама, все пак се касае за деяние, което не е случайно, внезапно и ситуативно. Това деяние е резултат на предварителна подготовка и организация и при извършването му е проявена упоритост. Ето защо налагането на максималния размер на предвидената глоба в размер на пет хиляди лева е справедливо.

По делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Предвид горното обжалваната присъда на Военен съд – София № 1/01.02.2024 година по нохд 20236100200116 година на Военен съд – София следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 1/01.02.2024 година по нохд 20236100200116 година на Военен съд – София.

Решение не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____